

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Veiligheid en Justitie

datum 21 juni 2016

Betreffende wetsvoorstel:

33885

Wijziging van de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 21 juni 2016 aangenomen door de Tweede Kamer. SP, PvdD, PvdA, GroenLinks, D66, Van Vliet, Klein, Groep Kuzu/Öztürk, Houwers, VVD, SGP, ChristenUnie, CDA en PVV stemden voor.

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

Invoeging Artikel Ia

14 (Van Toorenburg) dat regelt dat de Wet bescherming persoonsgegevens niet van toepassing is op de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van de uitvoering van gemeentelijke verordeningen of gemeentelijk beleid voor zover het betreft de beoordeling van de zelfredzaamheid van prostituees en doorverwijzing naar hulpverlening

Ter voorkoming van mensenhandel en andere misstanden is in Amsterdam in 2012 gekozen voor het zogenoemde barrièremodel. Het barrièremodel brengt in kaart welke barrières de overheid en ketenpartners kunnen opwerpen om te voorkomen dat criminele organisaties of personen misbruik maken van legale structuren. In dit model is een belangrijke rol weggelegd voor de exploitanten van prostitutiebedrijven. Zij dienen zich ervan te vergewissen dat de in zijn/haar bedrijf werkzame sekswerkers voldoende zelfredzaam zijn om zo de instroom van kwetsbare personen in de prostitutiebranche te voorkomen. Dit wordt vormgegeven met een zogenaamd intakegesprek met sekswerkers.

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 21 juni 2016

blad 2

In juli 2013 is in Amsterdam besloten om in het kader van dit barrièremodel te starten met het gemeentelijk Adviesteam als aanvulling op de verplichte intake door exploitanten. Sekswerkers waarover de exploitant twijfels had met betrekking tot zijn of haar zelfredzaamheid moesten worden doorverwezen naar het Adviesteam. Zij kunnen met meer middelen de zelfredzaamheid van de sekswerker in kaart brengen.

Begin 2014 bleek dat het Amsterdamse model strijdig was met de privacyregelgeving vanwege de benodigde verwerking van persoonsgegevens. Het verwerken van bijzondere persoonsgegevens is toen onmiddellijk gestopt. De uitvoering van het barrièremodel met betrekking tot zelfredzaamheid is vanaf februari 2014 gefaseerd aangepast aan de privacywetgeving. De intakegesprekken door exploitanten zijn in iets aangepaste vorm blijven bestaan, maar de rol van het Adviesteam is ingeperkt. Uit een evaluatie is gebleken dat deze werkwijze minder effectief is dan voorheen.¹ Het Adviesteam ziet door de aangepaste werkwijze (het vrijblijvende karakter van een doorverwijzing) niet zoveel sekswerkers als verwacht bij de start van het Adviesteam. Dit heeft tot gevolg dat de barrières die het college wil opwerpen om misstanden te voorkomen, lager zijn geworden. Het college zegt hier zelf over dat het nauwelijks in de praktijk gebeurt dat een sekswerker zelf contact opneemt en dat hierdoor het voorkomen dat kwetsbare personen toetreden in de branche, onvoldoende slaagt.² De gemeente Amsterdam heeft dit in februari 2015 ook aangekaart bij de minister, maar die heeft in februari 2016 laten weten geen uitzondering te willen maken op de geldende privacyregels.³ Indiener betreurt dit en zij wil met onderhavig amendement deze wettelijke blokkade wegnemen. Zij is met de gemeente Amsterdam van mening dat dit van groot belang is om zicht te krijgen op de fysieke en psychologische gezondheid van sekswerkers. Dat is ook in lijn met de uitgangspunten in onderhavig wetsvoorstel, waarin getracht wordt sekswerkers een veilige en verantwoorde werkomgeving bieden, een aanspreekpunt voor hen te creëren en hen waar nodig te verwijzen naar hulpverlening. Een alternatieve mogelijkheid is dat het College bescherming persoonsgegevens (in het maatschappelijk verkeer aangeduid als de Autoriteit Persoonsgegevens) een ontheffing verleent aan de gemeente Amsterdam voor deze wijze van gegevensverwerking door het gemeentelijke Adviesteam. Tot op heden heeft het AP hiertoe echter niet willen besluiten. Daarom regelt dit amendement middels een wijziging van de Wet bescherming persoonsgegevens een uitzondering voor de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van de uitvoering van gemeentelijke verordeningen of gemeentelijk beleid voor zover het betreft de beoordeling van de zelfredzaamheid van prostituees en doorverwijzing naar hulpverlening.

¹ [http://zoeken.amsterdam.raadsinformatie.nl/cgi-](http://zoeken.amsterdam.raadsinformatie.nl/cgi-bin/showdoc.cgi?action=view/id=293430/type=pdf#search=\)

[bin/showdoc.cgi?action=view/id=293430/type=pdf#search=\"barrièremodel\"](http://zoeken.amsterdam.raadsinformatie.nl/cgi-bin/showdoc.cgi?action=view/id=293430/type=pdf#search=\)

² http://zoeken.amsterdam.raadsinformatie.nl/cgi-bin/showdoc.cgi?action=view/id=291428/type=pdf/3._Beantwoording_schriftelijke_vragen_Shahsa_vari-Jansen_privacyproblematiek.pdf

³ http://zoeken.amsterdam.raadsinformatie.nl/cgi-bin/showdoc.cgi?action=view/id=291427/type=pdf/2._Reactie_minister_Van_der_Steur_inzake_privacyknelpunten.pdf

Ingetrokken.

datum 21 juni 2016

blad 3

Artikel 26a

15 (Van der Staaij) dat regelt dat gemeenten een beleidsvisie vaststellen over de mogelijkheden tot hulp bij het beëindigen van de werkzaamheden van prostituees en de wijze waarop prostituees hierover worden geïnformeerd

De Minister schrijft aan de Eerste Kamer over uitstapprogramma's: 'Stoppen met het werk in de prostitutie is vaak moeilijk. Vanwege het stigma op het beroep ontstaat een hiaat in het CV van de betrokkene wat het vinden van werk buiten de sector bemoeilijkt. Veelal is het ook geestelijk een zeer zware opgave om de stap te zetten naar een ander beroep. Het is derhalve voor deze doelgroep van belang dat er speciale programma's zijn om definitief te breken met het werk als prostituee.' (32211, O)

Nog lang niet alle gemeenten die te maken hebben met prostitutie informeren prostituees over een uitstapprogramma of de mogelijkheden voor omscholing. Dat blijkt uit het rapport 'Prostitutie in Nederland anno 2014'. Uit deze nulmeting blijkt dat in slechts 11 procent van de gemeenten aandacht is voor uitstappen. Volgens 'Prostitutie in Nederlandse gemeenten' uit 2014 zou het zelfs maar over zes procent gaan. Meer dan de helft van de prostituees blijkt wel eens of vaak aan uitstappen te denken, maar bijna de helft van hen weet niet waar men terecht kan.

Het is belangrijk dat gemeenten ter bescherming van prostituees en ter voorkoming van mensenhandel, dwang en uitbuiting actief beleid voeren om bekendheid te geven aan de mogelijkheden voor uitstapprogramma's en hier ook concreet invulling aan geven. Dit artikel schept de verplichting voor gemeenten om hierover beleid te ontwikkelen.

Concrete invulling van dit beleid kan onder meer plaatsvinden door het aanbieden van informatiefolders bij instellingen voor gezondheidszorg, informatie via de website van de gemeente, het inhuren van (maatschappelijke) hulp door organisaties die in deze sector werkzaam zijn, projecten voor omscholing en werkbegeleiding.

Verworpen. Voor: SP, de PvdD, 50PLUS, de Groep Kuzu/Öztürk, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

Artikel I, onderdeel H

12 → 16 (Van Oosten en Swinkels) dat regelt dat de strafbaarstelling van degene die seksuele handelingen verricht met een prostituee die nog niet de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt en die diensten aanbiedt in het vergunde circuit, komt te vervallen

Dit amendement maakt dat de strafbaarstelling van degene die seksuele handelingen verricht met een prostituee die nog niet de leeftijd van 21 jaar heeft bereikt en die diensten aanbiedt in het vergunde circuit op grond van het onderliggende wetsvoorstel, komt te vervallen.

In het aangepaste wetsvoorstel wordt als minimumleeftijd voor het uitvoeren van het beroep van prostituee 21 jaar voorgesteld, om misstanden in de prostitutiebranche te voorkomen en tegen te gaan. Aan voornoemd leeftijdscriterium van de prostituee is in het eerste lid van artikel 29 van het wetsvoorstel de strafbaarstelling van de klant gekoppeld. Indieners zijn echter van mening dat de verantwoordelijkheid van de klant die gebruik maakt van diensten van een prostituee in het vergunde circuit, niet zover strekt dat

datum 21 juni 2016

blad 4

hij/zij, voordat seksuele handelingen tegen betaling worden afgenomen, de leeftijd van de prostituee dient te verifiëren. Deze klant mag ervan uitgaan dat de vergunninghouder de leeftijd van de prostituee heeft gecontroleerd voordat hij deze prostituee de gelegenheid geeft tot het verrichten van seksuele handelingen met een ander tegen betaling. Indien een klant gebruik maakt van de diensten van een prostituee buiten het vergunde circuit ligt de verantwoordelijkheid tot het verifiëren van de leeftijd van de prostituee volledig bij de klant. In deze situatie, waarin de klant een keuze heeft gemaakt tot het afnemen van seksuele diensten tegen betaling buiten de vergunde sector, vinden indieners het redelijk en rechtvaardig dat het risico van overtreding van de wet voor rekening van de klant komt. **Verworpen. Voor: GroenLinks, D66, Van Vliet, 50PLUS, Houwers en de VVD.**

Artikel I, onderdeel J

9 → 10 (Oskam) waarmee een verbod op illegaal pooierschap in het wetboek van strafrecht wordt geïntroduceerd

Met dit amendement beoogt de indiener om het souteneursverbod, ook wel omschreven als het «pooierversbod», in het Wetboek van Strafrecht te introduceren, als onderdeel van de novelle betreffende de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche (Wrp).

Sinds het afschaffen van het bordeelverbod in 2000 is binnen de Tweede Kamer regelmatig aandacht besteed aan de vraag of het pooierversbod niet opnieuw ingevoerd moest worden, mede naar aanleiding van een in 2007 verschenen WODC-rapport waarin tot de conclusie werd gekomen dat pooiers nog steeds een veel voorkomend verschijnsel waren.¹

In 2014 is door de Vakgroep Strafrecht & Criminologie van de Faculteit Rechtsgeleerdheid van de Rijksuniversiteit Groningen onderzoek gedaan naar de juridische mogelijkheden van een pooierversbod. Concrete aanleiding hiervoor vormde een pleidooi van raadsheer Peter Lemaire om een dergelijk strafrechtelijk verbod in te voeren.

Indiener is van mening dat – hoewel door onderhavige novelle bij het aanhangige wetsvoorstel Wrp helaas belangrijke onderdelen van die wet zijn weggehaald door de regering – de Wrp een goede opzet is om nadere misstanden in de prostitutiebranche aan te pakken. Kortgezegd wordt in de Wrp het gereguleerde en niet-gereguleerde deel van de prostitutiebranche nader afgebakend. Zo worden landelijke eisen gesteld aan de exploitanten van prostitutiebedrijven, waardoor meer wettelijke waarborgen worden gecreëerd dat de vergunde bedrijven een veilige en verantwoorde werkomgeving bieden.

De regering geeft evenwel in de nota naar aanleiding van het verslag bij de novelle aan dat het aannemelijk is dat mensenhandelaren op zoek zullen blijven naar mogelijkheden om hun illegale activiteiten met zo min mogelijk tegenwerking voort te zetten.² Aangenomen wordt ook dat de niet-vergunde prostitutie kwetsbaarder is voor misstanden dan prostitutie in de vergunde sector.

Indiener maakt zich grote zorgen over dit laatste aspect, zowel in de huidige praktijk als na aanneming van de Wrp. Raadsheer Peter Lemaire heeft in dat kader aangegeven dat sprake

datum 21 juni 2016

blad 5

is van « pooierij buiten de vergunde seksinrichting door bijvoorbeeld loverboys en malafide incidenten e.d.». Bij prostitutie buiten de vergunde seksinrichtingen vinden vaker misstanden plaats. Bij dergelijke misstanden kan onder andere worden gedacht aan fysieke dan wel geestelijke dwang en mishandeling, onveilige seks, verplichte alcoholconsumpties op de werkplek en onhygiënische en onveilige werkruimten. Het hoofddoel van dit amendement is dan ook het aanpakken van personen die zich bezig houden met het niet-vergunde deel van prostitutie zodat deze misstanden uitgebannen kunnen worden.

Dat dergelijke misstanden plaatsvinden, staat onomstotelijk vast. Meest recentelijk is dat expliciet erkend in zowel de evaluatie van de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche³ als ook in rapporten van de Nationaal Rapporteur Mensenhandel (o.a. Mensenhandel In en uit beeld 2).

Door zowel de regering als in onderzoeken wordt erkend dat misstanden in de prostitutiebranche aanwezig zijn, maar dat geen goede schatting is te geven van de omvang van misstanden in de legale prostitutiebranche. Uit diverse onderzoeken en in diverse regio's komen verschillende cijfers naar voren over dwang onder prostituees, uiteenlopend van 10% tot 90%.⁴

Logischerwijs is de omvang van uitbuiting in het niet-vergunde nog veel lastiger in te schatten omdat de omvang daarvan vanwege het deels verborgen karakter nooit precies bekend is. Het niet-vergunde deel van de prostitutiebranche lijkt echt kwetsbaarder voor uitbuiting omdat daar de controle, zowel door handhavers als de sociale controle, minder is. Algemeen wordt dan ook aangenomen dat het uitbuitingspercentage in de illegale branche nog (veel) hoger ligt dan in het legale circuit.

Wat weten we wel?

Met name de Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen heeft de afgelopen jaren onderzoek gedaan naar mensenhandel en uitbuiting in de seksindustrie. Meest recente cijfers: in 2014 werden 1561 mogelijke slachtoffers geregistreerd, terwijl het in 2010 nog om 993 personen ging. De meerderheid hiervan is uitgebuit in de legale seksindustrie 66%.

Indiener stelt middels onderhavig amendement voor dat pooiers in brede zin strafrechtelijk vervolgd kunnen worden indien zij op enigerlei wijze betrokken zijn bij prostitutie-aangelegenheden in het illegale, niet-vergunde circuit. Op die manier kan volgens indiener worden afgerekend met het idee dat de werkzaamheden van pooiers getolereerd worden. Die straffeloosheid draagt bij aan het voortduren van de misstanden, waarover brede overeenstemming in de Kamer bestaat dat die gestopt moeten worden.

De regering heeft in reactie op de evaluatie van de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche aangegeven geen heil te zien in een strafrechtelijk pooierverbod. Zij heeft daarvoor kortgezegd twee argumenten, die indiener echter niet hebben overtuigd.

Als eerste verwijst de regering naar de wijziging in de Wet op de economische delicten die de Wrp teweegbrengt, waardoor de exploitant die zonder vergunning handelt, strafbaar

datum 21 juni 2016

blad 6

wordt gesteld en vervolgd kan worden. Indiener wijst er echter op dat deze wijziging slechts ziet op de exploitant van de seksinrichting, en niet op alle randfiguren die zich bezighouden met de prostituees en een belangrijke rol spelen in het voortduren van misstanden. Als het gaat om personen op wie onderhavig amendement van toepassing zou moeten zijn, wijst indiener in de eerste plaats op loverboys, wiens taak eruit kan bestaan vrouwen of mannen al dan niet onder dwang te werven voor en/of begeleiden binnen het niet-vergunde deel van prostitutie. Bij werven denkt indiener aan het benaderen voor niet vergunde-prostitutie in brede zin, het amendement beoogt hiermee bijvoorbeeld in te spelen op de pooier die op of nabij het schoolplein contact legt met meisjes en een band opbouwt door het geven van cadeautjes. Het opbouw van een band kan ook geschieden door via internet contact te leggen, vertrouwen te winnen en vervolgens af te spreken waarna het meisjes gedwongen wordt tot seksuele handelingen met derden.

Mocht de pooier stellen te hebben geworven voor vergunde prostitutie kan hij alsnog vervolgd worden op grond van onderhavig amendement, indien hij niet kan aantonen over een vergunning te beschikken voor een legale seksinrichting (wat velerlei het geval zal zijn in de hierboven genoemde voorbeelden).

Indiener wijst daarnaast (niet limitatief) op chauffeurs, bewakers en lijfwachten van prostituees en personen die zich met de financiële afwikkeling van prostitutiediensten bezighouden. Voor hen geldt dat zij, ingevolge het amendement, voortaan strafbaar zijn indien zij weten of bewust de aanmerkelijke kans hebben aanvaard (voorwaardelijk opzet) dat de door hen verleende diensten gerelateerd zijn aan werkzaamheden van de prostituee in het niet-vergunde circuit. Naast bovengenoemde werkzaamheden en personen denkt indiener hierbij ook aan loopjongens van uitbaters en loverboys die allerhande werkzaamheden verrichten, zoals inrichten van locaties waarbij het bewust het risico op de koop wordt toegenomen dat hier illegale prostitutie is dan wel zal worden bedreven. Te denken valt aan het neerleggen van een matras in een kale, vochtige kelderbox waar geen blik op van buiten kan worden geworpen maar ook het -zonder daarvan melding te maken bij autoriteiten -schoonmaken van vakantiehuisjes en/of appartementen waar in extreme mate bloed en/of spermasporen en/of (gebruikte) condooms worden aangetroffen.

Ten tweede wijst de regering in haar afwijzing van het pooierverbod op de huidige mogelijkheid in het strafrecht om strafwaardige gedragingen zoals oplichting, afpersing of het aanzetten tot het plegen van criminele activiteiten aan te pakken. Specifiek wordt gewezen op artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht. In dat artikel wordt mensenhandel, waaronder ook misstanden in de prostitutiebranche kunnen vallen, zwaar bestraft. Indiener wijst erop dat in de genoemde rapporten naar voren komt dat juist door de bewijsproblematiek in het strafrecht en in het bijzonder artikel 273f, de loverboys en andere personen die misstanden faciliteren, nog regelmatig vrijuit gaan. De regering voorziet verbetering door een «juiste interpretatie van dit artikel». Indiener betwijfelt of dit de oplossingsrichting is, omdat artikel 273f immers ziet op de zware mensenhandel zaken, waarvoor (met reden) een hoge bewijslast geldt waarin de rechter een afweging heeft te maken. Bewijsproblematiek zal altijd een rol spelen om mensenhandel te bewijzen, zeker ten aanzien van prostitutiezaken waarin de aangiftebereidheid problematisch is en vaak steunbewijs ontbreekt. De wetgever doet met onderhavig wetsvoorstel geen concrete voorzet om genoemde loverboys en facilitators strafrechtelijk beter aan te pakken.

datum 21 juni 2016

blad 7

De indiener meent dat de bewijslast eenvoudiger zal moeten worden om ook het net rond loverboys en facilitators te sluiten. Dit amendement regelt derhalve dat iedere persoon die zonder vergunning weet betrokken te zijn bij het aanbieden van seksuele handelingen met een ander tegen betaling door een derde, of bij de werving, voorbereiding, instandhouding dan wel de vergemakkelijking daarvan, wordt gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar.

Door in de voorgestelde wetstekst te spreken over «wetenschap van de betrokkenheid», wordt enkel wanneer sprake is van opzet («hij weet»), voldaan aan de delictomschrijving. De betrokkene moet dus wetenschap hebben van zijn betrokkenheid bij het aanbieden van illegale prostitutie. Volgens rechtspraak van de Hoge Raad (HR 30 mei 2008, NJ 2008, 318) wordt ook voorwaardelijk opzet voldoende geacht voor het aantonen van «weten». Ook degene die bewust de aanmerkelijke kans aanvaard (voorwaardelijk opzet) dat de door hem verleende diensten gerelateerd zijn aan werkzaamheden van de prostituee in het niet-vergunde circuit, is volgens de voorgestelde bepaling dus strafbaar.

Verder is van belang dat in de wetstekst wordt gesproken over «een derde», en niet over «een prostituee». Volgens artikel 1 van de Wrp wordt onder «prostituee» verstaan: degene die zich beschikbaar stelt tot het verrichten van seksuele handelingen met een ander tegen betaling. Indien degene die zich beschikbaar stelt tot het verrichten van seksuele handelingen met een ander daarvoor niet betaald krijgt, valt diegene dus niet onder de definitie van prostituee. Veel loverboys zullen de «derden» die zij beschikbaar stellen voor seksuele handelingen, niet betalen. Zodoende zou de term «prostituee» te beperkt zijn. Gekozen is, tot slot, voor een strafbedreiging op grond waarvan ook voorlopige hechtenis mogelijk is (een gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren). Dit gelet op de benodigde mogelijkheden voor politie en Justitie om steunbewijs te vergaren, ook met het oog op gecombineerde vervolging ex artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht.

Raadsheer Lemaire heeft daarnaast gesuggereerd om een gekwalificeerde variant op te nemen in het strafrechtelijk pooierverbod («en, indien niet blijkt van gawe, volledige en bestendige instemming van de prostituee, met een gevangenisstraf van ten hoogste acht jaar».) Indiener meent echter dat juist die vrijwilligheid momenteel in de bewijsgaring een groot struikelblok vormt voor strafbaarheid. Het strafrechtelijk pooierverbod zoals voorgesteld in dit amendement kan worden ingezet in beide situaties (dwang is niet aantoonbaar of ontbreekt dan wel dwang is wel bewijsbaar volgens het Openbaar Ministerie). In dat laatste geval ligt (gecombineerde) vervolging op grond van artikel 273f volgens indiener meer voor de hand, gelet op de hogere strafmaten in dit artikel.

Nadrukkelijk geldt het voorgestelde verbod (uiteraard) niet voor personen die zich vanuit hun professeie bekommeren om de hulp aan en waarborging van een veilige werksituatie voor prostituees, zoals hulpverleners, artsen, maatschappelijk werkers en geestelijk verzorgers. Voor het strafwaardige gedrag in het niet-vergunde deel van de prostitutiebranche waarop de Wrp niet ziet, door Lemaire treffend verwoord als gepleegd door «de vliegen rondom de stroop», vormt onderhavig amendement aldus het uitgangspunt voor vervolging en berechting.

datum 21 juni 2016

blad 8

1 «Prostitutie in Nederland na opheffing van het bordeelverbod (A. Daalder, 2007, zie Kamerstukken II 2006/07, 25 437, nr. 54).

2 Kamerstuk 33 885, nr. 7, p. 5.

3 Kamerstuk 34 193 nr. 1

4 1) reactie kabinet op nulmeting wetsvoorstel Regulering prostitutie (Wrp) en inventarisatie pooierverbod en (Kamerstuk 34 193, nr. 1) en onderliggende onderzoeken

- Herinvoering van een pooierverbod? (Rijksuniversiteit Groningen)

- Prostitutie in Nederland anno 2014 (WODC)

- Prostitutie in Nederlandse gemeenten (in opdracht van WODC)

- Sekswerkers aan het woord (Regioplan Beleidsonderzoek)

- Verboden rood in beeld (Intraval, Onderzoek en Advies)

Verworpen. Voor: 50PLUS, Klein, de SGP, de ChristenUnie, het CDA, de Groep Bontes/Van Klaveren en de PVV.

Artikel I, onderdeel M

13 (Swinkels) dat regelt dat de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche binnen drie jaar na de inwerkingtreding geëvalueerd wordt

Dit amendement regelt dat de Wet regulering prostitutie en bestrijding misstanden seksbranche binnen drie jaar na de inwerkingtreding geëvalueerd wordt.

De Wet regulering prostitutie verhoogt de minimumleeftijd voor sekswerkers naar 21 jaar. Omdat de overgangsbepaling van de wet momenteel gesteld is op één jaar, is het effect dat huidige sekswerkers van 18 en 19 jaar na één jaar hun werkzaamheden gedwongen moeten stoppen. Het gevaar is dat deze kwetsbare groep als alternatief in de illegale sector terecht komt. Deze ontwikkeling dient daarom niet pas na vijf jaar, maar na drie jaar gemonitord te worden, om de effecten van deze wet op juist deze kwetsbare groep te kunnen evalueren en waar nodig bij te stellen.

Verworpen. Voor: SP, de PvdD, GroenLinks, D66, 50PLUS, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk en Houwers.

Moties

17 (Segers en Van Toorenburg) over een evaluatiebepaling in de wet

Verworpen. Voor: SP, de PvdD, GroenLinks, D66, 50PLUS, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

18 → 30 (Segers) c.s. over de bevoegdheden van de Koninklijke Marechaussee

Aangenomen. Voor: SP, de PvdD, de PvdA, GroenLinks, D66, Van Vliet, 50PLUS, Klein, de Groep Kuzu/Öztürk, de VVD, de SGP, de ChristenUnie, het CDA, de Groep Bontes/Van Klaveren en de PVV.

datum 21 juni 2016

blad 9

19 (Van der Staaij en Segers) over regels voor reclame voor seksuele dienstverlening
Verworpen. Voor: SP, de Groep Kuzu/Öztürk, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

20 (Van der Staaij en Segers) over het verhogen van de leeftijdsgrens voor het bezoeken van prostituees
Verworpen. Voor: Groep Kuzu/Öztürk, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

21 (Van Tongeren en Swinkels) over gemeenten weerhouden van de invoering van een registratieplicht voor sekswerkers
Ingetrokken.

22 → 31 (Van Tongeren c.s.) . over een handleiding voor lokaal prostitutiebeleid
Verworpen. Voor: SP, de PvdD, de PvdA, GroenLinks, 50PLUS, Klein en de Groep Kuzu/Öztürk.

23 (Kooiman c.s.) over voorlichting en informatievoorziening door gemeenten aan sekswerkers
Aangehouden.

24 (Kooiman c.s.) over duidelijkheid over de opbouw en hoogte van de verhuurprijzen
Verworpen. Voor: SP, de PvdD, GroenLinks, D66, 50PLUS, Klein en de Groep Kuzu/Öztürk.

25 (Kooiman c.s.) over uitvoering van de motie-Gesthuizen over misstanden in de seksbranche
Aangehouden.

26 (Volp en Kooiman) over monitoring van het nulbeleid
Verworpen. Voor: SP, de PvdD, de PvdA, GroenLinks, D66, 50PLUS en de Groep Kuzu/Öztürk.

27 (Volp en Van Toorenburg) over beoordeling van de zelfredzaamheid van sekswerkers in Amsterdam
Verworpen. de PvdD, de PvdA, GroenLinks, 50PLUS, de Groep Kuzu/Öztürk, de SGP, de ChristenUnie en het CDA.

28 (Volp) over een VNG-werkgroep om landelijke uniformiteit te bewerkstelligen
Ingetrokken.